

चिकाकशेषः । (यथा, मार्कण्डेये । ७५ । २६ ।
 “विशेषं बहिष्कारां वै प्रष्टारं प्राह ह्यमुक्त्वा”)
 प्रष्टः, चि, (प्रतिष्ठते अयतो गच्छतीति । प्र +
 ष्ट + “सुपि ष्” । ३ । २ । ४ । इति कः । “प्रष्टो-
 ष्यगामिनि ।” ८ । ३ । ६२ । इति घञ् ।)
 अयगामो । इत्यमरः । २ । ८ । ७२ ॥ (यथा,
 रघुः । १५ । १० ।
 “आदिष्टवर्णा सुनिभिः स गच्छंस्तपतां वरः ।
 विरराज रथप्रक्षेर्वालिखितैरिवांगुमान् ॥”)
 प्रष्टवाट, [ह] पुं, (प्रष्टः अयगामो सन् वष्ट-
 तीति । प्रष्ट + वष्ट + “वष्टच्” । ३ । २ । ६४ ।
 इति षिन् ।) युगपार्श्वः । इत्यमरः । २ । ६ ।
 ६३ ॥ शिष्टार्थं युगवाहिन्यर्थोक्तः । इति
 भरतः ॥ योजितं युगपार्श्वं द्मनार्थं यं ह्यकिका
 आमसन्नि सः । इति मधुः । युवा गौर्दमनाय
 योजितः । इत्यर्थः ॥
 प्रष्टो, स्त्री, (प्रष्ट + डीष् ।) प्रष्टभार्या । अय-
 गामिपत्नी । इति जटाधरः ॥
 प्रष्टौही, स्त्री, (प्रष्टवाह + “वाहः” । ४ । १ ।
 ६१ । इति डीष् ।) बालगर्भिणी । प्रष्टममभ-
 वती गौः । प्रष्टं प्रथमगर्भं वहति या सा ।
 बाला सती गर्भिणी प्रथमगर्भेव्यथं । इति
 भरतः ॥ (यथा, महाभारते । १३ । ६२ । ६३ ।
 “प्रष्टौहीनां पीवराणाञ्च तावद्
 अग्र्या षष्टो धेनुः सुव्रताश्च ॥”)
 प्रस, स व ड प्रसवे । ततौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भा०-आल०-सक०-सेट् ।) रेपयुक्ताद्यः । म,
 प्रसयति । घ, प्रसा । ड, प्रसते कौर्षिं विद्या ।
 प्रसते विस्तारयति वेवर्थः । इति दुर्गादासः ॥
 प्रसक्तं, स्त्री, (प्र + सन् + क्त ।) निवृत्तम् । इति
 जटाधरः ॥ (यथा, माधवकृतस्मिन्निचयस्य
 कावाधिकारे ।
 “प्रसक्तवेगस्तु समीरखिन
 भिन्नस्वरः कासति शुकमेव ॥”
 “प्रसक्तवेगः सततकासवेगः ।” इति तट्टी-
 कार्या विजयरचितः ।) तद्वति, चि ॥ (आसक्तः ।
 यथा, गीतायाम् । १६ । १६ ।
 “अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमाहताः ।
 प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ ॥”)
 प्रसक्तिः, स्त्री, (प्र + सन् + क्त ।) प्रसङ्गः ।
 (यथा, किराते । ५ । ५० ।
 “मा भूवन्नयथहरास्तवेन्द्रियाश्वाः
 सन्तापे दिशतु शिवः शिवां प्रसक्तिम् ॥”)
 अशुभितिः । आपत्तिः । इति सशमिचार-
 शिरोमणिः ॥
 प्रसङ्गः, पुं, (प्र + सन् + चञ् ।) सङ्गतिविशेषः ।
 यथा,—
 “स प्रसङ्ग उपोहातो हेतुतावसरस्तथा ।
 निव्याहकैककार्यत्वे घोटासङ्गतिरिच्यते ॥”
 तस्य लक्षणम् । स्मृतस्थोपिचानर्हत्वम् । तद-
 र्थस्तु स्मृतिविषयतापन्नत्वे सति वैषय्यविषयता-
 नापन्नत्वम् । इत्यशुभितिस्य गदाधरभट्टा-

चार्यः ॥ (“प्रकरणान्तरेण समापनं प्रसङ्गः ।
 यथा प्रकारान्तरितो योऽर्थोऽसङ्गदुक्तः समा-
 प्यते स प्रसङ्गः । यथा । महाभूतशरीरिसम-
 वायः पुरुषस्तस्मिन् सोऽधिष्ठानमिति वेदोत्-
 पत्तावभिधाय भूतविद्यार्थं पुनरुक्तं यतोऽभि-
 हितं पञ्च महाभूतशरीरिसमवायः पुरुष इति
 स स्वस्वेवं कर्मे पुरुषश्चिकित्सायामधिकृतः ॥”
 इत्युत्तरतन्त्रे पञ्चषष्ठितमेऽध्याये सुश्रुतेऽनोक्तम् ॥)
 अन्योद्देशेन प्रस्तावव्यवस्थापि सिद्धिः । यथा,—
 “इहा तु हरते पापं सृष्टा तु त्रिदिवं नयेत् ।
 प्रसङ्गेनापि या गङ्गा मोक्षदा ह्यवगाहिता ॥”
 इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ * ॥
 (यथा च देवीभागवते । ३ । ६ । ४२ ।
 “अस्यष्टमपि तन्नाम प्रसङ्गेनापि भाषितम् ।
 इदाति वाञ्छितानर्थां दुर्लभानपि सर्वथा ॥”)
 प्रसक्तिः । यथा,—
 “आनीता भवता यदा पतिरता साध्वी धरणी-
 सुता
 स्तुर्ज्वाच्चसमायया न च कार्यं रामाङ्गमङ्गी-
 कृतम् ।
 कर्तुं चेतसि पुण्डरीकनयनं दूर्वाद्दलप्रक्षालनं
 तुच्छं ब्रह्मप्रदं भवेत् परवधूसङ्गप्रसङ्गः कुतः ॥”
 इति नाटकम् ॥ * ॥
 प्रस्तावः । यथा,—
 “तत्रैव गङ्गा यमुना च तत्र
 गोदावरी तत्र सरस्वती च ।
 सर्वान्घि तीर्थानि वसन्ति तत्र
 यत्रायुतोदारकथाप्रसङ्गः ॥”
 इति पौराणिकाः ॥ * ॥
 मैथुनम् । यथा । प्रसङ्गनिवृत्तदृष्टयानादिति
 क्विचिन्मध्ययचनटीकार्या विजयरचितः ॥
 (यथा च देवीभागवते । १ । १२ । २० ।
 “ऋषयोऽपि तयोर्वीक्ष्य प्रसङ्गं रममाणयोः ।
 परिदृष्ट्वा यदुत्सूर्णं नरनारायणाश्रमम् ॥”)
 प्रसङ्गप्रतिषेधः, पुं, (प्रसङ्ग्य प्रवृत्तिं सम्पाद्य प्रति-
 षेधो निषेधः ।) निषेधविशेषः । तल्लक्षणं यथा,
 “अप्राधान्यं विधेयं प्रतिषेधे प्रधानता ।
 प्रसङ्गप्रतिषेधोऽसौ क्रियया सह यत्र नञ् ॥”
 अखोदाहरणम् । भोजराजः ।
 “पौषे चैत्रे कृष्णपक्षे नवानं नाचरेद्बुधः ।
 भवेच्चान्तरं रोगी पिदृश्यां नोपतिष्ठते ॥”
 अत्र रोगीतिनिन्द्याश्रयणात् प्रसङ्ग्यता । नोप-
 तिष्ठते इति अश्रयणात् पर्युदासता । इति मल-
 मासतत्त्वम् ॥
 प्रसक्तिः, स्त्री, (प्र + सद् + क्तिन् ।) प्रसन्नता ।
 नैर्मल्यम् । इति जटाधरः ॥
 प्रसवरी, स्त्री, (प्रसवन् + “वनी रच्” । ४ ।
 १ । ७ । इति डीष् ।) प्रतिप्रतिः । इति
 संक्षिप्तसाराद्यादित्तिः ॥
 प्रसत्वा, [न्] पुं, (प्रसीदतीति । प्र + सद् +
 क्तिन् ।) धर्मः । उजापतिः । इति संक्षिप्त-
 साराद्यादित्तिः ॥

प्रसन्नः, चि, (प्रसीदतीति । प्र + सद् + गत्वर्थेति
 क्तः ।) निर्मलः । तत्पर्यायः । अच्छः २ ।
 इत्यमरः । १ । १० । १४० ॥ (यथा, महाभारते ।
 ४ । २७ । २४ ।
 “रसाः स्वर्गाच्च गन्वाश्च शब्दाश्चापि गुणा-
 न्विताः ।
 इष्टानि च प्रसन्नानि यत्र राजा युधिष्ठिरः ॥”)
 सन्तुष्टः । इति मेदिनी । ने, ८६ ॥ (यथा,
 रघुः । ५ । १० ।
 “अपि प्रसन्नेन महर्षिणा लं
 सन्निवृत्तौयाशुभतो यद्वाय ॥”)
 प्रसन्नता, स्त्री, (प्रसन्न + तल् ।) प्रसन्नस्य भावः ।
 तत्पर्यायः । प्रसादः २ । इत्यमरः । १ । ३ । १६ ॥
 (यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् । २ । ७८ ।
 “वपुः कृष्णत्वं वदने प्रसन्नता
 नादस्फुटत्वं नयने सुनिर्मले ॥”)
 प्रसन्ना, स्त्री, (प्रसन्न + टाप् ।) सुरा । इत्यमरः ।
 २ । १० । ४० ॥ मदाविशेषः । तस्य गुणाः ।
 “प्रसन्ना गुणवाताश्रीं विनम्यानाहनाश्रीनी ।
 शूलप्रवाहिकाटोपकफवाताश्रंसां हिता ॥”
 इति राजवल्लभः ॥
 प्रसादविशिष्टा । यथा, मार्कण्डेये । ८१ । ४३ ।
 “सैवा प्रसन्ना वरदा कृष्णा भवति सुक्तये ॥”
 प्रसन्नेरा, स्त्री, (प्रसन्ना निर्मला इरा जलमिव ।
 महरा । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । १० । ४० ॥)
 प्रसभः, पुं (प्रगता सभा सभाधिकारी यस्मात् ।)
 बलात्कारः । इत्यमरः । २ । ८ । १०८ ॥
 (यथा, श्रीकण्ठचरिते । ५ । ४२ ।
 “यस्मिन् विनिर्मितवति प्रसभं प्रकोपा-
 दत्यनियन्तनवाहुभवोपदेशम् ॥”)
 प्रसरः, पुं, (प्र + ष्ट + भावादौ यथायथं अप् ।)
 तन्तुव्यापितपाद्वैश्वस्यम् । प्रकर्षणं निकटे
 सरणं सर्पणम् । तत्पर्यायः । विसर्पः २ । इत्य-
 मरभरतौ । ३ । २ । २३ ॥ (यथा, रघुः । १६ । २० ।
 “तिरस्त्रियन्ते क्लमिन्तुजालै-
 र्विच्छिन्नधूमप्रसरा गवाक्षाः ॥”)
 प्रणयः । वेगः । इति मेदिनी । रे, १८२ ॥
 (यथा, कलाविलासे । १ । २१ ।
 “इति विनयनन्प्रशिरसा तेन षष्ठो युक्तसुक्त-
 मवधाय ।
 तसुवाच मूलदेवः प्रीतिप्रसरेः प्रसारित्वा-
 हायः ॥”)
 सन्तुष्टः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, आर्या-
 सप्तशत्याम् । ५ । ८६ ।
 “स्ननूतननखलेखालम्बो तव धर्मविन्द-
 सन्तोहः ।
 आभाति पट्टस्त्रे प्रविशन्निव मौक्तिकप्रसरः ॥”
 प्रकृतसचरणम् । यथा,—
 “अत ऊर्ध्वं प्रसरं वक्ष्यामः । तेषामेभिरातङ्ग-
 विशेधैः प्रकृपितानां पर्युषितकिशोदकपिष्ट-
 समवाय इवोदितानां प्रसरो भवति तेषां वाहु-
 र्यतिमत्त्वात् प्रसरणहेतुः सव्यप्येतन्मे स हि